
Rolnummers : 207-223

Arrest nr. 19/91
van 4 juli 1991

A R R E S T

Inzake : de beroepen tot vernietiging van de artikelen 19, 2° en 3°, en 23, 3°, van het decreet van de Vlaamse Raad van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters J. DELVA en I. PETRY,
en de rechters J. WATHELET, F. DEBAEDTS, L. DE GREVE, L. FRANCOIS en P. MARTENS,
bijgestaan door de griffier L. POTOMS,
onder voorzitterschap van voorzitter J. DELVA,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*

*

I. ONDERWERP

Bij verzoekschrift van 20 juni 1990, aan het Hof verzonden bij aangetekende brief met poststempel van 22 juni 1990, vordert de v.z.w. "Vlaamse Hogescholen van het Lange Type", afgekort "VHOLT", met zetel te 1040 Brussel, Trierstraat 84, de vernietiging van de artikelen 19, 2° en 3°, en 23, 3°, van het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Bij verzoekschrift van 29 juni 1990, aan het Hof verzonden bij aangetekende brief met poststempel van dezelfde datum, vordert Peter GEEROMS, student, wonende te 1680 Lennik, Marktpllein 3, de vernietigingen van dezelfde decreetsbepalingen.

Die zaken zijn ingeschreven op de rol respectievelijk onder nummer 207 en nummer 223.

In die zaken was eveneens de schorsing gevorderd van dezelfde bepalingen. Het Hof heeft die vorderingen tot schorsing verworpen bij arrest nr. 28/90 van 14 juli 1990.

II. RECHTSPLEGING

Bij beschikkingen van 25 juni en 2 juli 1990 heeft de voorzitter in functie, conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, de leden van de zetel aangewezen in de respectieve zaken.

Bij beschikking van 3 juli 1990 heeft het Hof de zaken met rolnummers 207 en 223 samengevoegd.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen toepassing diende te worden gemaakt van de artikelen 71 en 72 van de organieke wet.

Van de beroepen is conform artikel 76, § 4, van de organieke wet kennisgeving gedaan bij ter post aangetekende brieven van 4 juli 1990.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 11 juli 1990.

Bij beschikking van 13 augustus 1990 heeft de voorzitter in functie, op verzoek van de Vlaamse Executieve, de termijn voor het indienen van een memorie verlengd tot 15 september 1990.

De Franse Gemeenschapsexecutieve en de Vlaamse Executieve hebben ieder een memorie ingediend op respectievelijk 13 augustus 1990 en 15 september 1990.

Van die memories is conform artikel 89 van de organieke wet kennisgeving gedaan bij ter post aangetekende brieven van 17 oktober 1990.

Verzoekers hebben een gezamenlijke memorie van antwoord ingediend op 16 november 1990 ; de Vlaamse Executieve heeft een memorie van antwoord ingediend op 19 november 1990.

Bij beschikkingen van 28 november 1990 en 6 juni 1991 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot respectievelijk 21 juni 1991 en 22 december 1991.

Bij beschikking van 16 januari 1991 heeft de voorzitter in functie rechter P. MARTENS aangewezen als lid van de zetel, gelet op de toelating tot het emeritaat van voorzitter J. SAROT en de benoeming tot voorzitter van mevrouw I. PETRY.

Overeenkomstig de beraadslaging van het Hof van 22 januari 1991, is rechter P. MARTENS verslaggever in deze zaak.

Bij beschikking van 22 mei 1991 heeft het Hof beslist dat de samengevoegde zaken in gereedheid zijn en heeft het de dag van de terechtzitting bepaald op 11 juni 1991.

Van die beschikking is aan de partijen kennis gegeven en van de datum van de terechtzitting zijn hun advocaten verwittigd bij aangetekende brieven van 23 mei 1991.

Bij beschikking van 5 juni 1991 heeft het Hof de terechtzitting verdaagd tot 12 juni 1991.

Van die beschikking is aan de partijen en hun advocaten kennis gegeven bij aangetekende brieven van 5 juni 1991.

Ter terechtzitting van 12 juni 1991 :

- zijn verschenen :
Mr. E. STORMS, advocaat bij de balie te Leuven, voor verzoekers, voornoemd ;
Mr. B. STAELENS, advocaat bij de balie te Brugge, voor de Vlaamse Executieve ;
- hebben de rechters-verslaggevers L. DE GREVE en P. MARTENS verslag uitgebracht ;

- zijn voornoemde advocaten gehoord ;
- zijn de samengevoegde zaken in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. ONDERWERP VAN DE BESTREDEN BEPALINGEN

Artikel 19, 2°, van het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap vervangt artikel 12, § 2, en § 3, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, door de volgende bepalingen :

"§ 2. In de instellingen voor het hoger niet-universitair onderwijs, voor onderwijs voor sociale promotie en van het kunstonderwijs met beperkt leerplan van het Gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs wordt aan de leerlingen en aan de studenten een inschrijvingsgeld opgelegd.

De Vlaamse Executieve bepaalt het minimum bedrag, de wijze van innen en de eventuele gehele of gedeeltelijke vrijstellingen van dit inschrijvingsgeld.

§ 3. De in § 2 bedoelde inschrijvingsgelden geïnd door de onderwijsinstellingen van het hoger niet-universitair onderwijs en van het onderwijs voor sociale promotie van het gesubsidieerd onderwijs worden gestort op de daartoe en voor de terugbetaling van weddetoelagen van personeelsleden van respectievelijk het gesubsidieerd officieel en het gesubsidieerd vrij onderwijs in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap geopende fondsen.

De in dezelfde paragraaf bedoelde inschrijvingsgelden in het kunstonderwijs met beperkt leerplan van het Gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs worden gestort op de

daartoe in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap geopende fondsen."

Bij artikel 19, 3°, van voormeld decreet is een § 4 toegevoegd aan artikel 12 van voormelde wet, dat luidt als volgt :

"Voor de berekening van de omkadering en van het bedrag van de werkingskredieten of werkingstoelagen komen niet in aanmerking :

- 1° de studenten of leerlingen voor wie, in strijd met de bepalingen van § 3, het inschrijvingsgeld uiterlijk op 15 november van het lopende academie- of schooljaar niet is betaald ;
- 2° de studenten of de leerlingen nopens wie het inschrijvingsgeld vóór 1 december van het lopende school- of academiejaar niet werd gestort op de in § 3 bedoelde fondsen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap."

Artikel 23, 3°, van voormeld decreet bepaalt dat artikel 19 van hetzelfde decreet op 1 september 1990 in werking treedt.

IV. IN RECHTE

De ontvankelijkheid.

- 1.A.1. De verzoekende partij in de zaak met rolnummer 207 verklaart dat zij van het rechtens vereiste belang doet blijken, gelet op haar maatschappelijk doel, omschreven in artikel 4 van haar statuten die werden bekendgemaakt in de bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 19 september 1985.
- 1.A.2. In de zaak met rolnummer 223 verantwoordt de verzoeker zijn belang door erop te wijzen dat hij als "student ingeschreven is in de tweede kandidatuur handelswetenschappen van een

instelling van niet-universitair hoger onderwijs, namelijk de Vlaamse Economische Hogeschool (VLEKHO) te Brussel."

- 1.A.3. De Vlaamse Executieve is van oordeel dat het beroep in beide zaken, in de hierna aangegeven mate, niet ontvankelijk is.

In zover het beroep gericht is tegen artikel 12, § 2, (nieuw), is het zowel ten aanzien van de v.z.w. "VHOLT" als van verzoeker GEEROMS niet ontvankelijk wegens gemis aan belang, aangezien dat artikel, wat de instellingen van het lange type betreft, geen wijziging aanbrengt aan het vroegere bestaande - en in geval van vernietiging, opnieuw van kracht wordende - artikel 12, § 2, van de Schoolpactwet.

In zover het beroep gericht is tegen artikel 12, § 3, en § 4, (nieuw), is het niet ontvankelijk wegens gemis aan belang bij verzoeker GEEROMS, aangezien deze bepalingen enkel betrekking hebben op de onderwijsinstellingen van het lange type en niet op de studenten aan deze instellingen die erdoor niet rechtstreeks in hun rechtssituatie worden geraakt.

In zover het beroep gericht is tegen artikel 12, § 4, (nieuw), is het zowel ten aanzien van de v.z.w. "VHOLT" als van verzoeker GEEROMS niet ontvankelijk, aangezien geen van de partijen verklaart in welk opzicht de artikelen 6, 6bis en/of 17 van de Grondwet door artikel 19, 3°, van het decreet zouden zijn geschonden.

- 1.B.1. Artikel 107ter van de Grondwet bepaalt : "... de zaak kan bij het Hof aanhangig worden gemaakt door

iedere bij de wet aangewezen overheid, door ieder die doet blijken van een belang, of, prejudicieel, door ieder rechtscollege".

Naar luid van artikel 2, 2°, van de voormelde bijzondere wet, kunnen de beroepen tot vernietiging worden ingesteld "door iedere natuurlijke of rechtspersoon die doet blijken van een belang ...".

Het vereiste belang is slechts aanwezig bij diegenen die door de bestreden norm rechtstreeks en ongunstig in hun situatie zouden kunnen worden geraakt.

Wat de v.z.w. "VHOLT" betreft.

1.B.2. Luidens artikel 4 van haar statuten, heeft de v.z.w. "VHOLT" tot doel :

- "1° de bevordering van de samenwerking tussen alle hogescholen en hogere instituten van het lange type ;
- 2° de organisatie van overleg tussen deze instellingen ;
- 3° het uitbrengen van advies nopens problemen van het lange type ;
- 4° het bevorderen van het hoger onderwijs van het lange type ;
- 5° het naar buiten treden namens het hoger onderwijs van het lange type.

Deze doelstellingen dienen op autonome wijze en met de daartoe geschikt geachte middelen te worden nagestreefd."

Opdat het beroep ingesteld door een vereniging

zonder winstoogmerk die zich op een collectief moreel belang beroept, ontvankelijk zou zijn voor het Hof, is vereist dat het maatschappelijk doel van de vereniging van bijzondere aard is en derhalve onderscheiden van het algemeen belang ; dat dit maatschappelijk doel ook werkelijk wordt nagestreefd, wat moet blijken uit de concrete activiteiten van de vereniging, dat de vereniging blijk geeft van een duurzame werking, zowel in het verleden als in het heden en dat het collectief belang niet beperkt is tot de individuele belangen van de leden.

De verzoekende vereniging voldoet aan de voormelde voorwaarden. Onder meer heeft zij tot statutair doel de belangen van het onderwijs van het lange type te verdedigen en dit onderwijs te bevorderen. De realiteit van haar werking blijkt uit verschillende in het dossier voorhanden zijnde gegevens, onder meer uit het indienen van een beroep bij de Raad van State alsook uit een recent, concreet gegeven : een afvaardiging van haar vereniging werd gehoord door de Commissie voor Onderwijs en Vorming van de Vlaamse Raad over het ontwerp van decreet betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap. Tenslotte is het collectief belang waarop zij zich beroept niet beperkt tot de individuele belangen van haar leden als dusdanig, daar de eerder in herinnering gebrachte statutaire doelstellingen gemeen zijn aan het geheel van de instellingen van hoger onderwijs van het lange type.

Wat de tweede verzoekende partij betreft.

- 1.B.3. Het beroep van de tweede verzoekende partij die als student is ingeschreven aan een instelling van

hoger niet-universitair onderwijs, dient, bij gebrek aan belang, als niet ontvankelijk te worden afgewezen in zover het gericht is tegen, enerzijds, artikel 12, § 3, van de wet van 29 mei 1959, gewijzigd door het bestreden artikel 19, 2°, en, anderzijds, tegen artikel 12, § 4, van dezelfde wet, ingevoegd door het bestreden artikel 19, 3°. Die bepalingen kunnen de tweede verzoekende partij niet rechtstreeks en ongunstig in haar situatie raken, aangezien zij enkel betrekking hebben op de instellingen van het hoger niet-universitair onderwijs en niet op studenten aan die instellingen.

- 1.B.4. Wat de opwerping van de Vlaamse Executieve betreft dat in geval van vernietiging van het nieuwe artikel 12, § 2, het vroegere artikel opnieuw van kracht zou worden, merkt het Hof op dat het opnieuw in werking stellen van een vroegere bepaling als gevolg van een eventuele vernietiging, zelfs al was die bepaling identiek met de vernietigde bepaling, geen weerslag heeft op het belang bij de vernietiging van de aangevochten bepaling.
- 1.B.5. Tenslotte zijn de beroepen niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, in de mate dat de bestreden decreetsbepalingen ook van toepassing zijn op het onderwijs voor sociale promotie en op het kunstonderwijs met beperkt leerplan.
- 1.B.6. Luidens artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof moet het verzoekschrift dat bij het Hof in het kader van een beroep tot vernietiging wordt ingediend, het onderwerp van het beroep vermelden en een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten. De middelen voldoen aan het voorschrift van

voormeld artikel 6 wanneer zij vermelden of te verstaan geven welke de regel is die geschonden mocht zijn, welke de bepalingen zijn die deze regel mochten schenden en in welk opzicht diezelfde regel door de bedoelde bepalingen mocht zijn geschonden.

Het Hof stelt vast dat de verzoekende partijen nalaten aan te geven in welk opzicht de artikelen 6, 6bis of 17 van de Grondwet door artikel 19, 3°, van het decreet zouden zijn geschonden. Bijgevolg moet het middel, in zover het de vernietiging beoogt van artikel 19, 3°, van het decreet, niet worden onderzocht.

Ten gronde.

2.A.1. In het middel dat in beide verzoekschriften inhoudelijk op nagenoeg identieke wijze is verwoord, wordt schending aangevoerd van de artikelen 6, 6bis en/of 17 van de Grondwet doordat de bestreden bepalingen, enerzijds, aan instellingen van het hoger niet-universitair onderwijs (zaak met rolnummer 207) opleggen een inschrijvingsgeld te vragen en, anderzijds, aan studenten aan die instellingen (zaak met rolnummer 223) een inschrijvingsgeld opleggen, terwijl dat inschrijvingsgeld niet is opgelegd aan de universiteiten en universiteitsstudenten.

2.A.2. De Franse Gemeenschapsexecutieve is van oordeel dat de bestreden decreetsbepalingen niet in strijd zijn met de artikelen 6, 6bis en 17 van de Grondwet.

Wat de beweerde schending van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet betreft, doet die Executieve

opmerken dat enkel het principe van het opleggen van een inschrijvingsgeld in het hoger niet-universitair onderwijs door het decreet wordt gesteld terwijl de vaststelling van dat inschrijvingsgeld, althans het minimumbedrag ervan, aan de Vlaamse Executieve wordt overgelaten. De Executieve wijst erop dat het principe van het opleggen van een minimum-inschrijvingsgeld ook geldt voor het universitair onderwijs ; in dat verband citeert zij artikel 39 van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen, gewijzigd bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 434 van 5 augustus 1986.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 17, § 4, van de Grondwet, merkt de Franse Gemeenschapsexecutieve eerst op dat de inning van een inschrijvingsgeld ten laste van de studenten deel uitmaakt van de wijze van financiering van zowel universitaire als hogere niet-universitaire instellingen.

Wanneer voormelde grondwetsbepaling aldus moet worden uitgelegd dat de onderwijsinstellingen op gelijke wijze moeten worden gefinancierd, is evenwel vereist dat op die onderwijsinstellingen dezelfde financieringsvoorschriften van toepassing zijn. Die voorafgaande voorwaarde is ten deze niet vervuld. Immers, aldus de Franse Gemeenschapsexecutieve, terwijl iedere universitaire instelling jaarlijks, met toepassing van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen een werkingstoe-lage ontvangt, ontvangen de instellingen van hoger niet-universitair onderwijs, van hun kant, door toepassing van de wet van 29 mei 1959 tot wijzi-

ging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, zowel weddetoelagen als werkingstoelagen.

- 2.A.3. Wat de schending van het gelijkheidsbeginsel door artikel 12, § 2, (nieuw), betreft, is de Vlaamse Executieve van mening dat het middel feitelijke grondslag mist. Het is immers feitelijk onjuist te beweren dat, zoals door verzoekende partijen wordt betoogd, enkel aan de hogere niet-universitaire onderwijsinstellingen een inschrijvingsgeld wordt opgelegd. Volgens de Vlaamse Executieve is dat ook het geval voor de universiteiten ; zij verwijst ook in dat verband naar artikel 39 van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen.

De Vlaamse Executieve betoogt voorts dat het de instellingen van het hoger niet-universitair onderwijs zelf zijn die het bedrag van het inschrijvingsgeld bepalen, zij het dan met inachtneming van de verplichting een minimumbedrag te vragen.

Met betrekking tot artikel 12, § 3, (nieuw), doet de Vlaamse Executieve opmerken dat de daarin voorgeschreven stortingsverplichting weliswaar niet bestaat voor de universiteiten, doch dat dit onderscheid allerminst een schending van de artikelen 6, 6bis of 17 van de Grondwet uitmaakt. Immers, inzake onderwijsaangelegenheden bestaan zeer gedifferentieerde toestanden die een al evenzeer gedifferentieerde regeling, die historisch is gegroeid, toestaan en zelfs vereisen.

In verband met artikel 17, § 4, van de Grondwet onderzoekt de Vlaamse Executieve vervolgens de objectieve verschillen die volgens haar bestaan

tussen universitair en niet-universitair hoger onderwijs. Terwijl de permanente opdracht van de universiteit bestaat in het bewaren, verspreiden en ontwikkelen van de wetenschap, waarbij onderwijs en onderzoek nauw met elkaar zijn verbonden, heeft het niet-universitair onderwijs daarentegen tot hoofddoel de wetenschappelijke kennis en de toepassing ervan in de verschillende beroepen te verspreiden.

De fundamentele "tweedeling" universiteiten - niet universitaire instellingen van hoger onderwijs heeft, aldus de Executieve, tot twee totaal uiteenlopende wetgevingen geleid. De decreetgever kon dan ook, bij het uitvaardigen van een decreet met begrotingsdoeleinden, voorzien in regels die enkel op de niet-universitaire sector betrekking hebben.

- 2.A.4. In hun memorie van antwoord, betogen verzoekende partijen eerst dat de bestreden bepalingen "niet van toepassing (zijn) op hogescholen van het lange type of hun studenten". Het begrip "hoger niet-universitair onderwijs" in het decreet kan "niet van toepassing zijn op hogescholen van het lange type en/of hun studenten, vermits het verstrekte, respectievelijk gevolgde onderwijs er van universitair niveau is". Die stelling wordt afgeleid uit de indeling die wordt gemaakt door de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs die, volgens verzoekers, geen andere bedoeling zou hebben "dan het onderwijs in het hoger onderwijs van het lange type gelijkwaardig te verklaren aan het onderwijs in universiteiten".

Voorts betogen zij dat een regeling met betrekking

tot het al dan niet storten van inschrijvingsgelden niet kan steunen op een onderscheid tussen de instellingen, maar enkel op de aard van het onderwijs. Aangezien dit onderwijs in de hogescholen van het lange type analoog en gelijkwaardig is met het onderwijs in de universiteiten, kan niet een zo verre gaande andere regeling met betrekking tot dit inschrijvingsgeld worden opgelegd.

- 2.A.5. In haar memorie van antwoord schrijft de Vlaamse Executieve dat de v.z.w. "VHOLT" bij de Raad van State de schorsing en de vernietiging heeft gevorderd van de omzendbrief van 12 juni 1990 van de Vlaamse Gemeenschapsminister van Onderwijs waarbij, in afwachting van het inmiddels in het Staatsblad bekendgemaakte Executievebesluit, de uitvoering wordt geregeld van het bestreden artikel 19, 2°, van het decreet. De Vlaamse Executieve doet opmerken dat de v.z.w. "VHOLT" voor de Raad van State een stelling innam die fundamenteel verschilt van de stellingname voor het Arbitragehof. Voor de Raad zou de v.z.w. onder meer aangevoerd hebben dat de voormelde omzendbrief niet op het hoger onderwijs van het lange type van toepassing kan zijn, aangezien artikel 19, 2°, niet op dat onderwijs van toepassing zou zijn.

Het middel ontleend aan de schending van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet.

- 2.B.1. De grondwettelijke regels van de gelijkheid der Belgen voor de wet en van de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen zou worden ingesteld, voor zover voor het criterium

van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld met inachtneming van het doel en de gevolgen van de bestreden maatregel alsmede van de aard van de in het geding zijnde beginselen. Het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat de aangewende middelen redelijkerwijze niet evenredig zijn met het beoogde doel.

Wat artikel 12, § 2, (nieuw), van de wet van 29 mei 1959 betreft.

2.B.2. In zover het middel klaagt over een onverantwoord verschil in behandeling tussen instellingen van, enerzijds, universitair onderwijs en, anderzijds, hoger niet-universitair onderwijs en tussen hun respectieve studenten, wat het principe van het opleggen van een inschrijvingsgeld betreft, mist het middel feitelijke grondslag, vermits ook aan de universiteiten een inschrijvingsgeld wordt opgelegd. Artikel 39 van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen bepaalt immers :

"De raad van beheer van elke universitaire instelling bedoeld in artikel 25, stelt jaarlijks de inschrijvings- en examengelden vast.

De bedragen ervan mogen niet lager zijn dan die van toepassing voor het academiejaar 1985-1986.

Deze beslissingen worden genomen vóór 1 juli en worden aan de bevoegde minister medegedeeld. (...)"

2.B.3. In zover de aangevoerde discriminatie zou betrekking hebben op de hoogte van het inschrijvingsgeld, zou ze niet kunnen worden toegeschreven

aan de bestreden decreetsbepalingen, vermits het bedrag van het inschrijvingsgeld niet wordt vastgesteld door die bepalingen maar door de betrokken onderwijsinstellingen zelf die terzake enkel de verplichting hebben een minimumbedrag op te leggen dat, ter uitvoering van artikel 12, § 2, laatste lid, (nieuw), door de Vlaamse Executieve wordt vastgesteld.

Het middel kan in geen van zijn onderdelen worden aangehouden.

Wat artikel 12, § 3, (nieuw), van de wet van 29 mei 1959 betreft.

- 2.B.4. Wat betreft het beweerde onverantwoord verschil in behandeling dat erin bestaat dat het geïnde inschrijvingsgeld geheel in het patrimonium van de universiteiten blijft, terwijl de instellingen van hoger niet-universitair onderwijs verplicht worden een minimumbedrag aan de Vlaamse Gemeenschap te storten, merkt het Hof op dat de inning van een inschrijvingsgeld ten laste van de studenten deel uitmaakt van de wijze van financiering van de universitaire instellingen, enerzijds, en van de hogere niet-universitaire instellingen, anderzijds.
- 2.B.5. De bepalingen die de financiering van de universiteiten regelen zijn opgenomen in de eerder vermelde wet van 27 juli 1971. Naar luid van artikel 25 van die wet draagt de Staat bij, met jaarlijkse uitkeringen, in de financiering van de werkingsuitgaven van de in dat artikel opgesomde inrichtingen. Krachtens artikel 30, § 1, is de jaarlijkse werkingstoelage verleend aan elke universitaire inrichting, voor elke

studierichting, in beginsel gelijk aan de forfaitaire kostprijs per student, vermenigvuldigd met het aantal studenten ingeschreven voor deze inrichting op 1 februari van het voorgaande jaar.

2.B.6. De instellingen van hoger niet-universitair onderwijs, van hun kant, worden gefinancierd volgens de modaliteiten vastgesteld in de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving. Naar luid van artikel 25, tweede lid, van voormelde wet worden aan die instellingen weddetoelagen en werkingstoelagen verleend volgens de in de wet bepaalde voorwaarden.

2.B.7. De voorwaarden waaronder universiteiten en instellingen van hoger niet-universitair onderwijs worden gefinancierd worden aldus geregeld door twee onderscheiden wetgevingen die een verschillend financieringsmechanisme hebben tot stand gebracht : de universiteiten ontvangen werkingstoelagen, de instellingen van hoger niet-universitair onderwijs ontvangen zowel weddetoelagen als werkingstoelagen.

2.B.8. Uit voormeld onderscheid in financiering volgt dat de decreetgever, zonder het gelijkheidsbeginsel of niet-discriminatiebeginsel te schenden, aan instellingen van hoger niet-universitair onderwijs - en alleen aan die instellingen - de verplichting kon opleggen een minimum-inschrijvingsgeld aan de Vlaamse Gemeenschap te storten.

Het middel ontleend aan de schending van artikel 17 van de Grondwet.

2.B.9. Artikel 17, § 4, van de Grondwet bepaalt :
"Alle leerlingen of studenten, ouders,

personeelsleden en onderwijsinstellingen zijn gelijk voor de wet of het decreet. De wet en het decreet houden rekening met objectieve verschillen, waaronder de eigen karakteristieken van iedere inrichtende macht, die een aangepaste behandeling verantwoorden".

2.B.10. Door te bepalen dat de instellingen van het hoger niet-universitair onderwijs een minimum-inschrijvingsgeld op de daartoe in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap geopende fondsen dienen te storten, terwijl zodanige verplichting niet is voorgeschreven ten aanzien van de universiteiten, heeft de decreetgever, om de redenen uiteengezet als antwoord op het middel, ontleend aan de schending van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet, de door artikel 17, § 4, van de Grondwet gewaarborgde gelijkheid van onderwijsinstellingen voor het decreet, niet geschonden.

2.B.11. Nu de beroepen tot vernietiging van artikel 19, 2° en 3°, van het decreet van 20 december 1989 dienen te worden afgewezen, dienen ook de beroepen tot vernietiging van artikel 23, 3°, dat enkel de inwerkingtreding van artikel 19 op 1 september 1990 vaststelt, en overigens als dusdanig niet wordt bekritiseerd, te worden verworpen.

OM DIE REDENEN

HET HOF,

verwerpt de beroepen,

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 4 juli 1991 door voormelde zetel waarin rechter J. WATHELET, wettig verhinderd, voor onderhavige uitspraak vervangen is door rechter D. ANDRE, conform de beschikking van heden van voorzitter J. DELVA.

De griffier,

De voorzitter,

L. POTOMS

J. DELVA